

Zomers morgenrood

in het reine van het ochtendgloren
als de levenslucht nog is verkild
de aarde slaperig en verstild
klautert de opkomende morgenzon
via een onzichtbare ladder
in een halfronde cirkelboog
langzaam tegen de aardbol omhoog
nog maar net boven de einder uit
laat ze al klauterend en klimmend
haar gekleurde zonnestralen
in een waaier over de aarde dwalen
waardoor mens en natuur ontwaken
in een karmozijnrode gloed
met de belofte van een zomerdag
zo lang als die dan duren mag
want eer de avond is gevallen
zo luidt een opmerkelijke wijsheid
brengt het warme morgenrood
altijd weer water in de sloot
en eindigt verwachting in mineur

Resi Faessen

Juli 2013